

Μετέτρεψαν τις εκκλησίες σε σταύλους οι Τούρκοι

/ [Βίντεο](#)

Μετέτρεψαν τις εκκλησίες σε στάβλους και αποχωρητήρια οι Τούρκοι στα κατεχόμενα, αποδεικνύοντας τη μανία τους απέναντι σε κάθε ιερό και όσιο της Ορθοδοξίας.

Όταν βλέπεις τα εξωκλήσια και την πολιτιστική μας κληρονομιά να έχουν γίνει στάβλοι και αποχωρητήρια από τους Τούρκους, στην αρχή σε πιάνουν τα κλάματα . **Γι' αυτά δεν έκανε λόγο ο Ερντογάν, όταν ήρθε στην Ελλάδα** αλλά τεχνηέντως αποφεύγει πάντα να μιλάει για την προστασία του εθνικού και θρησκευτικού μας συναισθήματος.

Γράφει η Μαρία Γιαχνάκη

Δεν θέλουμε λεφτά να σου φτιάξουμε τζαμί, όπως μας είπες στην Ελλάδα, να προστατεύσεις τις εκκλησίες μας στην κατεχόμενη Κύπρο θέλουμε.

Να μην επιτρέπεις να κάνουν σταύλους τα ιερά μας, εκεί που αμέτρητες λειτουργίες έχουν τελεστεί, και δάκρυα ιερέων κατά τη διάρκεια των ευχών έχουν χυθεί, εκεί που λείψανα αγίων έχουν τοποθετηθεί στα θεμέλια των εκκλησιών μας, δεν θέλουμε να αφοδεύουν τα ζώα σας.

Σε αυτούς τους τόπους, στο πέρασμα των χρόνων έχουν τελεσθεί άχραντα μυστήρια και αυτοί οι τόποι σήμερα έχουν βεβηλωθεί κι έχουν γίνει στάβλοι. Αυτό δεν αντέχεται και όταν το αντικρίσεις από κοντά δεν μπορείς από το να γεμίσεις οργή και αγανάκτηση.

Τα μικρά βίντεο τα τραβήξαμε στην Περιστερωνοπηγή. Είναι η εκκλησία του αγίου Ανατασίου. Εκεί σήμερα ακούς μόνο τον αντίλαλο από τα βοητά των περιστεριών που κατοικούν στην στέγη του ναού. Κάποτε σε αυτήν την εκκλησία γινόταν τα μεγαλύτερα πανηγύρια στην κατεχόμενη Κύπρο.

Ακούστε για λίγο τις ανάσες των πουλιών μέσα στο ναό και νιώστε την απουσία όλων αυτών των ανθρώπων που κάποτε άναβαν τα κεριά τους στον προστάτη άγίο τους.

Σε όλα την διαδρομή που διασχίζει κανείς στην κατεχόμενη Κύπρο, οι μνήμες φωνάζουν από παντού. Φτάνουν στα αυτιά μας από τους αγρούς τον αέρα, τα περιστέρια και τα μισογκρεμισμένα εκκλησάκια που περιμένουν την στιγμή της απελευθέρωσης.

bsp;

Σαν συνέπεια της τουρκικής εισβολής του 1974 και της παράνομης κατοχής του 36.2% του Κυπριακού εδάφους, η πολιτιστική και θρησκευτική κληρονομιά στην περιοχή που δεν βρίσκεται υπό τον αποτελεσματικό έλεγχο της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας έχει υποστεί την πιο βίαιη και συστηματική καταστροφή.

Σαν αποτέλεσμα της συνεχιζόμενης πολιτικής της λεηλασίας, καταστροφής και βεβήλωσης από τις κατοχικές αρχές προς τη θρησκευτική και πολιτιστική

κληρονομιά της Κύπρου, εκατοντάδες ιστορικά και λατρευτικά μνημεία σε διάφορα σημεία των κατεχομένων περιοχών έχουν καταστραφεί, λεηλατηθεί και υποστεί βανδαλισμούς.

Έχουν γίνει παράνομες ανασκαφές και καλλιτεχνικοί θησαυροί έχουν κλαπεί από μουσεία, καθώς και ιδιωτικές συλλογές, κι έχουν πωληθεί στο εξωτερικό.

Παρά το γεγονός ότι η Τουρκία είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση της Χάγης (1965) καθώς και στη Σύμβαση της ΟΥΝΕΣΚΟ (1970) «για τους Τρόπους Απαγόρευσης και Παρεμπόδισης της Παράνομης Εισαγωγής, Εξαγωγής και Μεταβίβασης Ιδιοκτησίας της Πολιτιστικής Κληρονομιάς», επιμένει να μη συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις της που προκύπτουν από αυτές τις συμβάσεις και συνεχίζει τη συστηματική καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς της Κύπρου.

Σύμφωνα με στοιχεία από τις αρμόδιες αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας, περισσότερες από 500 Ελληνορθόδοξες εκκλησίες και ξωκλήσια καθώς και 17 μοναστήρια σε πόλεις και χωριά των κατεχομένων περιοχών έχουν λεηλατηθεί, γίνει επίτηδες αντικείμενα βανδαλισμού και σε μερικές περιπτώσεις κατεδαφιστεί.

Μέχρι σήμερα είναι άγνωστο πού βρίσκονται τα εκκλησιαστικά κειμήλια αυτών των ναών, περιλαμβανομένων άνω των 15,000 φορητών εικόνων. Σύμφωνα ακόμα με υπολογισμούς της Κυπριακής Αστυνομίας, πάνω από 60,000 αρχαία αντικείμενα έχουν παράνομα μεταφερθεί σε ξένες χώρες σ' όλο τον κόσμο από το 1974. Οι πιο σημαντικές και ανεκτίμητες εικόνες περιήλθαν στην κατοχή οίκων δημοπρασίας και πωλήθηκαν παράνομα από εμπόρους τέχνης στο εξωτερικό.

Το γεγονός ότι περισσότερες από 133 εκκλησίες, ξωκλήσια και μοναστήρια έχουν βεβηλωθεί, 77 εκκλησίες έχουν μετατραπεί σε τζαμιά, 28 χρησιμοποιούνται από τον τουρκικό στρατό ως αποθήκες, κοιτώνες ή νοσοκομεία, 13 χρησιμοποιούνται ως αποθήκες ή αχυρώνες, αποδεικνύει σαφώς ότι η θρησκευτική και πολιτιστική κληρονομιά στο βόρειο τμήμα του νησιού υπήρξε πάντοτε στόχος των κατοχικών αρχών.

Ιδιαίτερα η μετατροπή της Εκκλησίας της Αγίας Παρασκευής στην κατεχόμενη κωμόπολη της Λαπήθου (επαρχία Κερύνειας) σε ξενοδοχείο και καζίνο πολυτελείας και η χρήση του Αρμενικού μοναστηριού Σουρπ Μάγκαρ (κτισμένο τον Μεσαίωνα) σαν καφετερία, αποτελούν αδιάσειστη απόδειξη των άνομων σκοπών των κατοχικών αρχών.

Λόγω της τουρκικής εισβολής, όλες οι νόμιμες αρχαιολογικές αποστολές στις επαρχίες Αμμοχώστου, Κερύνειας και Μόρφου είχαν διακοπεί. Δυστυχώς, υπάρχουν αναφορές ότι όλα τα αντικείμενα που εκτίθεντο σε μουσεία στις κατεχόμενες

περιοχές, καθώς και όλο το μη καταχωρημένο υλικό στις αποθήκες ξένων αρχαιολογικών αποστολών επίσης λεηλατήθηκαν κι εξήχθησαν παράνομα στο εξωτερικό.

Παρά το γεγονός ότι το Τμήμα Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων της Κυπριακής Δημοκρατίας είναι η μόνη νόμιμη αρχή για την έκδοση αδειών αρχαιολογικών ανασκαφών ή αποκατάστασης στην Κύπρο και έχει την πλήρη ευθύνη για οποιαδήποτε εργασία διεξάγεται σε ολόκληρη την επικράτεια της Δημοκρατίας, ανασκαφές εξακολουθούν να διεξάγονται παράνομα σε πολλούς αρχαιολογικούς χώρους στο κατεχόμενο τμήμα του νησιού.

Ιδιαίτερα σημειώνεται ότι πρόσφατα έχουν διεξαχθεί ανασκαφές στον αρχαιολογικό χώρο της Γαληνόπορνης στη χερσόνησο της Καρπασίας, ο οποίος είναι ένας από τους πιο σημαντικούς της Ύστερης Εποχής του Χαλκού στην Κύπρο. Άλλο παράδειγμα είναι οι παράνομες ανασκαφές στον αρχαιολογικό χώρο της Σαλαμίνας που οργανώθηκε από το Πανεπιστήμιο της Άγκυρας.

Το εν λόγω πανεπιστήμιο, παραβιάζοντας όλα τα διεθνή θέσμια και επιδεικνύοντας ασέβεια προς την ακαδημαϊκή ηθική και τους προηγούμενους ανασκαφείς, ξεκίνησε εργασίες το 1999. Σαν αποτέλεσμα, αρχαιολογικά κατάλοιπα που χρονολογούνται σε όλες τις ιστορικές περιόδους του Κυπριακού πολιτισμού έχουν βρεθεί συστηματικά στην κατοχή οίκων δημοπρασίας του εξωτερικού.

Δυστυχώς, σε πολλές περιπτώσεις οι κατοχικές δυνάμεις έχουν προκαλέσει την πλήρη καταστροφή μοναδικών θρησκευτικών και αρχαιολογικών χώρων. Παράδειγμα της έλλειψης σεβασμού εκ μέρους του τουρκικού στρατού είναι η κατεδάφιση νεολιθικού οικισμού στο Ακρωτήρι Αποστόλου Ανδρέα-Κάστρου στο κατεχόμενο Ριζοκάρπασο, παρά το γεγονός ότι η Κυπριακή Δημοκρατία είχε κηρύξει το εν λόγω χώρο Αρχαίο Μνημείο. Σκοπός της απαράδεκτης αυτής ενέργειας, η οποία έγινε με τη χρήση εκσκαφών, ήταν η τοποθέτηση δύο ιστών για τη σημαία της Τουρκίας και της «ΤΔΒΚ» στην κορυφή του λόφου.

Το Τμήμα Αρχαιοτήτων γνωρίζει για την σταδιακή καταστροφή πολλών αρχαιολογικών χώρων στην κατεχόμενη περιοχή κι έχει επανειλημμένα ζητήσει μέσω των Ηνωμένων Εθνών να επισκεφθεί αυτές τις τοποθεσίες και να διεξάγει τις απαραίτητες εργασίες αποκατάστασης. Δυστυχώς, αυτό δεν κατέστη δυνατό λόγω της άρνησης της κατοχικής δύναμης.

Ο ρόλος της Τουρκίας στο παράνομο εμπόριο που διεξάγεται στην κατεχόμενη περιοχή της Κύπρου φάνηκε σε αριθμό υποθέσεων που η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας έφερε ενώπιον του Δικαστηρίου. Η πιο γνωστή υπόθεση με διεθνή

αντίκτυπο ήταν η αφαίρεση και παράνομη εξαγωγή των ψηφιδωτών της Κανακαριάς, ένα σπάνιο έργο του 6ου αιώνα. Μετά από αγωγή που κατέθεσε η Εκκλησία της Κύπρου το 1989, το Επαρχιακό Δικαστήριο της Ινδιανάπολης στις Ηνωμένες Πολιτείες, δύο χρόνια αργότερα διέταξε όπως τα ψηφιδωτά επιστραφούν στο νόμιμο ιδιοκτήτη, την Εκκλησία της Κύπρου.

Η διεθνής κοινότητα επιδεικνύει μεγάλη ευαισθησία σε θέματα προστασίας και σεβασμού της θρησκευτικής και πολιτιστικής κληρονομιάς σε όλο τον κόσμο, όπως γίνεται φανερό από τον αριθμό των συμβάσεων και πρωτοκόλλων που έχουν υιοθετηθεί για την προστασία, καθώς και την επιστροφή τέτοιων αντικειμένων πολιτιστικής κληρονομιάς στους νόμιμους ιδιοκτήτες. Για παράδειγμα, η σύσταση της ΟΥΝΕΣΚΟ για τις Διεθνείς Αρχές που Διέπουν τις Αρχαιολογικές Ανασκαφές σύμφωνα με το Άρθρο VI (32) περί Ανασκαφών σε Κατεχόμενες Περιοχές διαλαμβάνει σαφώς ότι «Σε περίπτωση ένοπλης σύγκρουσης, οποιοδήποτε Κράτος Μέλος που κατέχει έδαφος άλλου Κράτους Μέλους θα πρέπει να αποφεύγει τη διεξαγωγή αρχαιολογικών ανασκαφών στο κατεχόμενο έδαφος.

Σε περίπτωση τυχαίων ευρημάτων, ιδιαίτερα κατά τη διεξαγωγή στρατιωτικών έργων, η Κατοχική Δύναμη οφείλει να λαμβάνει κάθε δυνατό μέτρο για την προστασία αυτών των ευρημάτων, τα οποία και θα πρέπει, μετά τον τερματισμό των εχθροπραξιών, να παραδίδονται στις αρμόδιες αρχές του εδάφους που προηγουμένως ήταν υπό κατοχή, μαζί με όλη τη σχετική τεκμηρίωση».

Πολλές άλλες Συμβάσεις έχουν υιοθετηθεί για την προστασία της διεθνούς πολιτιστικής κληρονομιάς ή την επιστροφή της στους νόμιμους ιδιοκτήτες. Ανάμεσα σ' αυτές είναι η Σύμβαση του 1970 για «Τρόπους Απαγόρευσης και Παρεμπόδισης της Παράνομης Εισαγωγής, Εξαγωγής και Μεταβίβασης Ιδιοκτησίας Πολιτιστικής Περιουσίας» και η Σύμβαση Unidroit για την Κλοπιμαία ή Παράνομα Εξαχθείσα Πολιτιστική Κληρονομιά, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Βασικών Ελευθεριών μαζί με τα Πρωτόκολλά της, που σχετίζεται με την άρνηση των κατοχικών αρχών να επιτρέψουν στην αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Εκκλησία της Κύπρου, ως το νόμιμο ιδιοκτήτη, να έχει πρόσβαση στην περιουσία της, καθώς και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία της Αρχαιολογικής Κληρονομιάς και πολλές οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.